

SARKAŅU ZIŅAS

Madonas novada Sarkaņu pagasta pārvaldes izdevums

2015. g. AUGUSTS-OKTOBRIS Nr. 4 (63)

REDAKTORES SLEJA

Pēc skaistā un saulainā laika, kas ilga vairākas nedēļas, zemākās vietas jau skarušas pirmās rudens salnas kā atgādinājums, ka nekas būtiski nemainās un ka laiks rit, kā ierasts, pa apli... Un gadalaiku maiņa ir notikusi.

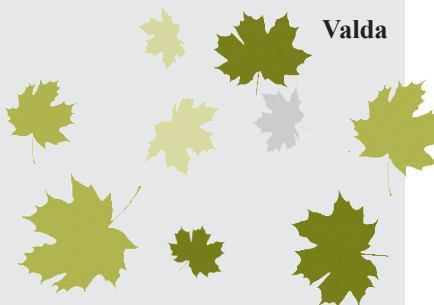
Lielā rosība, kas laukos valdīja vēl pirms pāris nedēļām, kad visi steidza dārzos novākt, kas izaudzēts, pamazām pierimst. Dārzos šogad padevusies laba kartupeļu, tāpat biešu un citu dārzenų raža. Tāpat labi auguši arī āboli dārzos un ogas mežā. Vēl tikai kāds mazumiņš jāpaspēj, jo ar katru dienu tumsa vakaros iestājas arvien ātrāk un lapas krāsojas košākās krāsās.

Pavisam drīz iestāsies pelēkais un tumšais laiks, kuram arī piemīt savs skaistums un noslēpumainība, jo tumsa ir iespēja iedegt gaismu. Iedegta svecīte vai iedegta lampiņa liek paskatīties pasaulē gaišākām acīm. Ejot pa ielu, tā vien gribas ieskatīties gaismiņās, kas atspīd logos, vēstot par omulību un mājīgumu.

Tumšais laiks dabā ir arī, lai pieminētu, pasērotu, ja gribas – arī paraudātu. Un ne velti svecīšu vakari kapsētās ir vēlā rudenī, jo tumsas aizsegā ir vieglāk parunāties ar savu smagumu.

Tā vienkārši iegājies kopš senču laikiem – ja gaismiņu iedezd laukā un telpā, tā jāiedezd arī savā sirdī.

Valda

*Kāda rada tautu meita
Ar to manu bāleliņu?
Abi muti mazgājās
Vien' avota ūdenā;
Abi muti slaucījās
Vienā linu divielītī.*

*Mazgājies, tautu dēls,
Skaidrajā ūdenī,
Tad varēsi slaucīties
Tautu meitas divielītī.*

Ūdenim cilvēka dzīvē vienmēr bijusi gan vispārēja, gan personiska nozīme. Liela nozīme ir labam ūdenim, bet par labu tiek uzskatīts tekošs ūdens, tātad avota ūdens. Ne velti tautā nākas dzirdēt metaforas – dzirds kā avots, tīrs kā avots, skaidrs kā avots un citas.

Lai arī Latvija ir ūdeņu zeme, tomēr avoti visos laikos bijuši būtiskas ainavu zīmes. Avotu lietošana mēdz būt dažāda: ir avoti, kas zināmi tikai tuvāko māju iedzīvotājiem, un ir tādi, kas plaši pazīstami. Pie pēdējiem var minēt arī mūsu Biksēres avotiņu lielceļa malā. Reti, kad dienas laikā tur nav piestājusi kāda mašīna vai vienkāršs garāmgājējs,

lai papildinātu krājumus ar dzidro un garšīgo ūdeni. Avotiņa apkārtnē jau labu laiku var lepoties ar iekoptu vidi, bet šogad tapušos jauninājumus nevar neievērot. Ar pagasta pārvaldes gādību iela no Biksēres centra līdz avotam ir apgaismota. Tāpat nevar neievērot interesantās figūriņas, kas izvietotas avota tuvumā. Bieži ir nācies atbildēt uz jautājumu, kas tās veidojis, kas ir autors? Sākumā varbūt liekas nedaudz neticami, bet fakts, ka to autors ir vietējais iedzīvotājs Raivo Pokratnieks. Figūras tapušas viņa brīvajā laikā. Paldies viņam par izdomu un radošumu, jo darba rezultāts priecē visus.

Valdas K. teksts un foto

☞ Kas dzerot tikai skaidru avota ūdeni, tas ilgi dzīvojo.

☞ Ja ūdens ir pārtecējis pār deviņiem akmeņiem, tad viņu var droši dzert, jo viņam vairs nav nekāda ļaunuma klāt.

☞ Ja sapnī redz vai dzer skaidru ūdeni, tad tas ir uz labu.

Latviešu tautas ticējumi

Pagasta aktualitātes

2015. gada 1. janvārī stājušies spēkā grozījumi likumā "Par tautas nobalsošanu, likumu ierosināšanu un Eiropas pilsoņu iniciatīvu", nosakot, ka vēlētājiem par likumprojektu vai Satversmes grozījumu projektu, vai Saeimas atlaišanas ierosinājumu jānodrošina iespēja parakstīties un apliecināt paraksta īstumu dzīvesvietas deklarēšanas vietā, bāriņtiesā un pie pagastu un pilsētu pārvalžu vadītājiem.

Ar 2015. gada 26. februāri Madonas novada pašvaldības izpilddirektora rīkojumu Nr.MNP/2.1.1.12/15/18 "Par vēlētāju parakstu apliecināšanu" tika noteiktas amatpersonas, kas ir tiesīgas apliecināt vēlētāju parakstus (pagastu pārvalžu vadītāji un sekretāres, bāriņtiesas locekļi).

Informējam, ka Madonas novada pašvaldības Sarkaņu pagasta pārvaldē parakstu apliecināšana ir bez

maksas pie pārvaldes sekretāres Ingas Bārbales, par maksu pie Madonas novada pašvaldības bāriņtiesas locekles Sarkaņu pagastā Līgas Brokas (par parakstu EUR 2,85).

Ņemot vērā to, ka Centrālajā vēlēšanu komisijā ir iesniegta iniciatīva parakstu vākšanai, parakstu vākšana tika uzsākta ar 2015. gada 18. septembri.

Inga Bārbale, pārvaldes sekretāre

Jaunumi īsumā

- Kā iepriekš vēstīja informācija, šogad skolas zvans vairs neskanēja Sarkaņu pamatskolā, bet tas nenozīmē, ka tur nekas nenotiek. Skolas centrālajā ēkā šobrīd pamazām tiek izkārtots Madonas novadpētniecības un mākslas muzeja etnogrāfiskais krājums, tāpat tiek iekārtota ekspozīcija, kas stāstīs par Sarkaņu skolas un pagasta vēsturi. Līdztekus tam iemaņas muzeja darbā apgūst muzeja darbiniece, krājumu

glabātāja Inese Sudāre.

- Tā sauktajā *mazajā skolā*, kur turpmāk notiks rokdarbu un amatniecības aktivitātes, pašlaik tiek pārmūrēta krāsns otrajā stāvā un notiek bijušās sporta zāles remonts, lai pavisam drīz tur varētu sākt darboties aušanas pulciņš.

- Augusta novada domes sēdē tika lemts par finanšu līdzekļu piešķiršanu Biksēres centra ielu remontam, t.i., darbiem, ko vēl var paveikt līdz ziemei. Pašlaik ir

pabeigta pamatnes veidošana pagalmam pie J. Ramaņa ielas 9. Šoruden vēl ir plānots remontēt segumu līdz J. Ramaņa ielai 13 un ceļa posmu līdz Parka ielai.

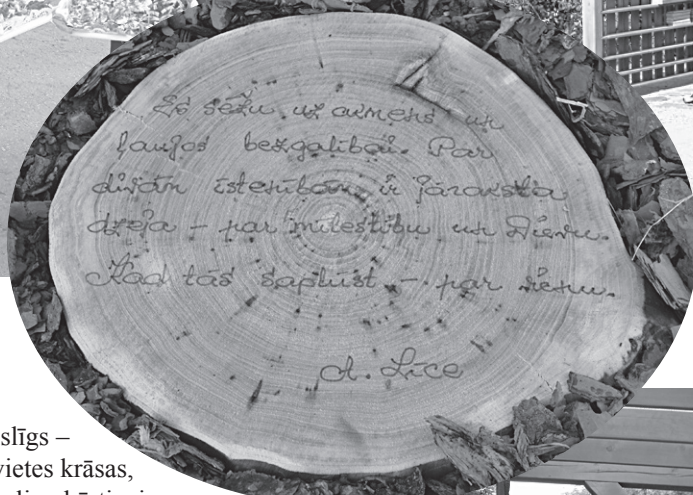
- Septembrī sāka pagasta pārvaldes ēkas fasādes siltināšana no estrādes puses un izdrupušās mūra daļas pārmūrēšana. Tāpat ir uzsākts arī daļējs ūdensvadu remonts Aizkujā, kas atradās kritiskā stāvoklī.

Sagatavoja **Valda K.**

Prieks par kopīgā darba rezultātu

9. septembrī pie Sarkaņu bibliotēkas pulcējās prāvs interesentu pulciņš, lai apskatītu un būtu klāt kāda projekta realizācijā. Pateicoties pagasta pārvaldes ieguldījumam, LMT projektu konkursa līdzfinansējumam un līdzcilvēku brīvprātīgajam darbam, bibliotēkas apkārtnē kļuvusi pavisam savādāka nekā līdz šim.

Rudens iesākums

vienmēr ir kaislīgs –
 Vīrieša vārdu, sievietes krāsas,
 Beņķis, uz kura āboli nobērti, aiz
 sajūsmas vārās:
 Kārtu kārtām aizpildās plaismas
 Kā lāmas ar rūgteni remdējošu dziru
 Dzintara grebuma kļāvās.

/E. Līce/

Rudens saule

Tik maiga kā pirmais pavasara medus,
 Kad uz mēles vēl kūstošais sniegš un ledus,
 Atvadām paceltā roka
 Vairs neparakstās uz manas ādas,
 Nepieskaras un neiešūpo gaisu,
 Vien ar zeltainiem atspulgiem apber,
 Kā mierinādama – būs labi, būs labi....

/A. Līce/

**Paldies pagasta pārvaldei un
 vadītājam Andrim Simtņiekam par
 darbu, laiku un lietišķi ieguldītajiem
 līdzekļiem rūpēs par Sarkaņu pagasta
 un novada ļaudīm!**

Realizēts Sarkaņu pagasta bibliotēkas
 ēkas apkārtnes labiekārtošanas projekts,
 kā rezultātā:

- Izveidota novadā pirmā visiem pieejama, omulīga brīvdabas lasītava.
- Literārā puķudobe – vides objektā iekļauti dzejas un prozas citāti no Andas Līces un Elīnas Līces darbiem.
- Ieklāts bruģis bibliotēkas pagalmā, novēršot dubļu veidošanos durvju priekšā.
- Izveidots ērti kopjams zālāja laukums, kas ļaus organizēt brīvdabas pasākumus ar plašāku apmeklētāju skaitu ārpus bibliotēkas un biedrības „Sarkaņu pagasta kultūrmantojums” sienām.

Irina Bačuka,
 Sarkaņu bibliotēkas vadītāja
Agneses Silupas un
Dāvja Veckalniņa foto

Daudz baltu dieniņu!

Pašā vasaras viducī skaistu dzīves jubileju pašu tuvāko cilvēku vidū svinēja pensionētā skolotāja Antonija Lībore. Dzimšanas dienā jubilāri sveica pagasta pārvaldes darbinieki, kas ciemošanās reizē uzzināja daudz ko jaunu par Antonijas kundzes bagāto mūžu.

Antonija Lībore piedzimusi piecu bērnu ģimenē Praulienas pusē. Bijuši trīs brāļi un divas māsas. Šobrīd gan palikusi vairs tikai Antonija un brālis, kas mīt tālajā Kanādā. Viņi sazinās, cik nu tas iespējams.

Jubilejas reizē Antonijas kundze vairākkārt atzina, ka mūžs, kas nodzīvots, bijis skaists. Strādāts iemīļots skolotājas darbs. Šajā darbā pēc Cēsu Skolotāju institūta beigšanas nostrādāti 42 gadi, 38 no tiem Sarkanu pamatskolā. Vispirms jauno, tikko institūtu beigušo meiteni darbā nosūta uz Saikavu par skolas direktori. Šajā amatā nācies saskarties ar dažādām saimnieciskām lietām, kas Antonijai nemaz nav patīcis. Gribējies būt tikai skolotājai. Vēl tagad sirmā kundze atceras, ka kājām nācies mērot ceļu uz semināriem Madonā, tāpat no pilsētas somiņā nesta darba alga skolotājiem. Bijis bail vienai pa nakti iet caur biežajiem Praulienas mežiem, bet kaut kā ar to visu tikusi galā. Tad darba gaitas aizvedušas uz Rembates skolu Lielvārdes pusē, līdz atgriezusies atpakaļ tuvāk Madonai. Vispirms darbs Biksēres sešgadīgajā skolā, tad Sarkanos, kur strādāts no 1953. gada līdz pat aiziešanai pensijā. Tagad gan Antonijas kundze nožēlo, ka par ātru aizgājusi pensijā, vēl taču varējis strādāt, spēka pietika. Bet kas bijis, bijis. Kā

atzīst jubilāre, dzīve bijusi raiba kā dzeņa vēders, bet, ja viss būtu jāsāk no gala, visticamāk, darītu tāpat. Prieku sagādājis viss – gan iemīļotais darbs skolā, gan sabiedriskās aktivitātes, kuras viņai uzticētas. To, ko nepaspēja izdarīt dienā, klāt nācās paņemt nakts stundas. Arī iemīļotā nodarbe – adīšana – bieži vien palika uz pašu vēlāko laiku. Noadīts ir ļoti daudz. Kā pastāstīja jubilāre, ja kopā savāktu visu, kas dzīves laikā noadīts, vienā kravas mašīnas piekabē tas nesaītu. Arī jubilejas reizē katrs no viņas mīļajiem saņēma pa noadītam zeķu pārim. Kopā tie bija nedaudz vairāk par 50, jo Antonijas kundze izaudzinājusi četrus bērnus, viņu priecē 9 mazbērni, 10 mazmazbērni un vēl divi kuplajam radu pulciņam pievienosies pavisam drīz.

Pirms daudziem gadiem, sanatorijā esot un klausoties jūras viļņu šalkās, radies viņas pirmais dzejolis. Tagad to ir daudz un visi, iešūti vāciņos, priecē bērnus un mazbērnus. Tas bija jaunums arī mums, jo iepriekš par to nekas nebija dzirdēts. Dzejoļi galvenokārt vēlti bērniem, mazbērniem ir saprotami un mīļi.

“Dzīve ir skaista un esmu laimīga,” teic jubilāre. Viņa turpina: “Man nekā netrūkst. Viss man tiek sagādāts no tuvinieku puses. Apkārt daudz izpalīdzīgu cilvēku. Labi dzīvot šeit – Biksērē.”

Atvadoties novēlam Antonijas kundzei labu veselību un dzīvesprieku un ar viņas atļauju “Sarkanu Ziņu” lasītājiem piedāvājam iepazīties ar Antonijas Lībores sarakstītajiem dzejoļiem.

Ingas Bārbales teksts,
foto no ģimenes arhīva

Skaists mans mūžs

Par prieku

Ja cilvēks pārāk daudz domā par bēdu,
Visa pasaule viņam pelēka šķiet –
Dvēsele sasmok, tajā iemetas puve,
Sirdī neiespīd saule.
Pasniegsim roku labāk tiem brīžiem,
Kad prieks bija kopā ar mums!
Pacelsim galvu, smaids lai uzzied,
Lai atminam prieku,
Kura dzīvē nebija maz.
Vai tad nebija prieks, kad sirdī
Mīlas bultu iešāva Amors,
Un vai bez prieka draugam “Jā” vārdu
teicām?

Prieks taču bija par labi paveiktu darbu.
Kopā ar draugiem pabūt bija prieks...
Bet vai tad par prieku jārunā tikai
Pagātnes formā?
Ai, nē! Prieks ir arī šodien,
Tikai jāmekā saskatīt to.
Melno briļļu vietā uzliksim gaišās.
Un raugi – debesis gaismoties sāk.
Smaids kā roze uzplaukst tev sejā,
Un smaidoši cilvēki pretī tev nāk.
Vieglāk ir dzīvot, ja sirds pilna prieka.
Tāpēc – lai
Dzīvo prieks!

Rudens balle

Rudens – visskaistākā krāsu balle,
Uz to iet visi, kam ir, ko rādīt.
Pirmais iet bērzs ar tāšu zābakiem
baltiem,
Zeltainā plīvurā tinies.
Galvā tam vainags no zelta,
Pirkstos zelta gredzeni mirdz.
Aiz viņa nāk lepnā un staltā liepa,
Kurai no vasaras krāsām šķirties ir žēl.
Un tomēr smaragda zaļajā mantijā
Pa zeltainai lapai saskatīt var.

Rau! Ozols brūnajā frakā,
Ko rotā simts zaļzilu pogu.
Un sudrabvītols arī ies ballēt,
Varbūt viņš balles karalis būs.
Kā baltais Dieviņš viņš diķmalā stāv,
Sedzies ar sudraba pledu.

Vienīgi pelēkais kārkliņš
Kā pelēkais ganiņš pie brūnajām stāv.
Uz balli viņš neies,
Jo goda kārtas tam nav.
Bet aklais osis gan ballē netiks,
Jo ceļmalā stāv viņš galīgi kails.
Pārāk agri viņš nometis rotu
Zemē pie kājām savām.

Žēl, ka šis bagāto krāsu birums
Nobirs zemē un necelsies vairs.
Vien labi ir tas, ka, klājies virs zemes,
Pasargā to no ziemas sala.

Jubilejas svinībās kopā ar pašiem tuvākajiem.

Svētku brīži

No 15. līdz 19. jūlijam Latvijā notika starptautiskais folkloras festivāls „Baltica 2015”, kurā piedalījās arī folkloras kopa „Libe”. Pēc veiksmīgas uzstāšanās 2014. gada skatē žūrija mūs novērtēja ļoti labi, ieguvām otro pakāpi, un mums tika tas gods pārstāvēt Sarkanu pagastu šajā vērienīgajā pasākumā. Bijām ļoti priecīgi, jo kopā darbojāties neilgu laiku.

Kad pienāca laiks braukt uz festivālu, emocijas bija dažādas – gan prieks, gan liels satraukums, jo mēs šādā pasākumā vēl nebijām bijuši. Uztraukums jau ir tad, kad jāuzstājas nelielas publikas priekšā. Pat uzstājoties pagasta iedzīvotājiem, uztraukums ņem virsroku, bet šādā pasākumā...! Braucām kopā ar folkloras kopu „Vērtumnieki”, kam šāda veida pasākumi jau ir pierasta lieta. Viņi mums bija liels atbalsts, draugi mūs mierināja un iedrošināja. Taču pār emocijām nevar valdīt – kādas jau tās ir, tādas ir. Kad iebraucām Rikavā, kur mums bija jāuzstājas, satraukums pazuda. Jautāsi, kāpēc? Mūs tik silti uzņēma, bagātīgi klātie brokastu galdi, siltie vārdi! Rikavieši ir tik jauki un sirsnīgi cilvēki, mēs pie viņiem jutāmies kā starp savējiem, lai arī nevienu nepazinām.

Nezinu, vai var vispār aprakstīt šīs emocijas, kas bija mūs pārņēmušas. Tās bija fantastiskas! Šie cilvēki, visu kopu dalībnieki, bija vienoti kā viens vesels. Katra folkloras kopa bija savā veidā interesanta gan ar tērpiem, gan ar priekšnesumiem. Atbalsts no publikas un pārējiem dalībniekiem bija tik liels, ka uzstāties bija ļoti viegli, smaids uz mūsu lūpām palika platāks, nevis noplaka. Bijām izdziedājušies, izdancojušies un baudījām katru mirkli, kas mums tika veltīts. Un pēc šī garīgā baudījuma mums bija arī garšas baudījums – mūs cienāja ar gardām pusdienām, ko bija sagādājušas rikaviešu saimnieces. Varējām baudīt latgaļu rūgušpienu ar interesanto nosaukums – „perdeļš”, bija iespēja nogaršot divu veidu šmakovkas, kas ir latgaļu iecienīts dzēriens, protams, bija arī sautējums un aukstā zupa. Kā teiktu Mārtiņš Rītiņš: „Kas var būt labāks par šo!”

Rikavieši mūs aizveda uz muzeju pie Igaņu ģimenes, kas kļuva pazīstami LNT šovā „Dziedošo ģimeņu svētki”. Turp iesaku aizbraukt visiem. Tik interesanti tiek stāstīts par visiem folkloras mūzikas instrumentiem, katram ir sava vēsture. Un priecēja vēl tas, ka mēs tikām iesaistīti muzikālos priekšnesumos. Kā izrādās, es pat māku spēlēt cītaru, kaut pirmo reizi mūžā to

redzēju. Bijām arī Rikavas baznīcā, ar kuru lepojas paši Rikavas iedzīvotāji. Protams, tika izrādīts arī mazais muzejiņš, kur etnogrāfiskais ansamblis „Rikava” rīko savus mēģinājumus. Tur mēs varējām smelties idejas arī sev.

Vēlāk devāmies uz Rēzeknes novada Ančupānu ieleju. Tur notika festivāla Dižkoncerts – „Četru tāvu bagateība”. Festivāla tēma „Mantojums” tika atklāta caur dabas un četru gadalaiku ritu, Latvijas novadu dziesmām, rotaļām un dančiem. Koncertā piedalījās pašmāju kopas un arī ārvalstu viesu kopas. Pašas lielākās emocijas visos izraisīja vīru ansamblis „Mcheta” no Gruzijas. Viņi izpildīja latviešu slaveno tautas dziesmu „Pūt, vējiņi!”, pie tam latviešu valodā!

Dienas nogurums un uztraukums pirms uzstāšanās lika sevi just, un mūsu jaunākās dalībnieces Keita, Līva P., Megija un Līva G. turpat zālītē arī nosnaudās. Šis skats neatstāja vienaldzīgus nevienu. Viņas tika fotografētas gan slepus, gan tika jautāts, vai drīkst nofotografēt. Pat mūsu Latvijas prezidents, ejot garām, veltīja viņām neviltotu smaidu. Bet tas arī vēl nebija viss... Lai cik bija liels nogurums, pēc šī koncerta mēs vēl braucām uz Rēzekni, kur bija mūsu naktsmītnes, apmeklējām Danču nakti pie Rēzeknes pilskalna. Tur varēja pamatīgi izdancoties un apgūt jaunus dančus.

Nākamajā dienā gatavojāmies festivāla nobeiguma svinīgajam gājenam. Sākumā tika atvērts reducētās keramikas ceplis pie Rēzeknes pilskalna. Ceplis tika iekurināts jau iepriekšējās dienas vakarā. Visus keramikas darbus bija iespējams iegādāties vēl pavisam siltus,

Līga ar saviem izstrādājumiem svētku gadatirgū.

Līva, Megija un Keita ar dalībniekiem no Gruzijas.

Svētki, kas iedvesmo

tikko no cepļa izņemtus. Tad nākamais pārsteigums – Saimes rīts. Saimes rīts, kur īstenībā notika tradīciju pārmantošana: saimes brokastis, kopā būšanas prieks, dalīšanās ar dienišķo maizi, kopīgie notikumu un piedzīvojumu stāsti, joki, rīta mūzika, dziedāt prieks. Galdi bija pārpildīti ar latviskiem ēdieniem, baudīt varēja katrs, ko vēlas. Mēs arī bijām sagādājuši cienastu – kliņģeri, kas „pazuda” ļoti ātri. Tāpat bija ļoti gards.

Šajā dienā mūsu jaunākās dalībnieces un ne tikai neiztika bez pasnašanas zālītē, jo nevarēja sagaidīt pašu galveno – GĀJIENU.

„Libes” meitenes gājenā.

Klāt gājiens! Skatītāju saucieni kopām, dziesmas, kas tika dziedātas no visām pusēm... Tas ir kaut kas varens! Mūsu folkloras kopu „Libe” ļoti labi varēja redzēt arī televīzijā. Tas taču ir fantastiski!

Abās svētku dienās laiks bija saulains un silts. Mūsu dalībniece Līga piedalījās gadatirdziņā ar savām austajām jostām, pēc kurām bija liels pieprasījums. Un kā tad nebūs, jo tās bija ļoti košas un tajās bija jūtama Līgas ielikta mīlestība.

Pēc gājiena noskatījāmies ārvalstu grupu koncertu Festivāla parkā un tad devāmies mājās, pārpildīti ar emociju vilni.

Ko varu pateikt vēl: „Iesaku izbaudīt visiem ko tādu, piedalīties šāda veida pasākumā. Bet sākumā nāciet uz mūsu kopu, būsiet mīļi gaidīti!”

Žanna Pērkone, kolektīva dalībniece
Foto no kolektīva arhīva

Visi rūcēji, vilcēji, rotaļnieki, stāstnieki, dancotāji, muzikanti un tradīciju mīlētāji, aicinām uz folkloras kopas „Libe” pirmo tikšanos jaunā sezonā! Turpināsim iepazīties un izzināt vietējās tradīcijas un folkloras krājumu – dziesmas, dejas, rotaļas un daudz ko citu. Pirmais mēģinājums 4. oktobrī pulksten 13:00 tautas namā „Kalnagravas”. Ja ir jautājumi, zvaniet kopas vadītājam Madarai: 20687947.

Ceļojumi

Saules un jaunu iespaidu piepildīta diena

20. augustā kupls pulciņš pagasta pensionāru devās tradicionālajā ekskursijā, apceļojot Latviju. Ekskursijas maršruts: Nacionālais botāniskais dārzs Salaspilī – Daugavas muzejs Doles salā – alus darītava “Burch” Aiviekstes pagastā.

Pēc nedaudz vairāk kā divu stundu brauciena esam sasnieguši galamērķi, un ceļojums var sākties. Tā kā esam prāvs pulciņš, sadalāmies divās grupās un zinošu gidu pavadībā dodamies iepazīt augu pasauli un ieklausāmies stāstījumā par šīs vietas vēsturi.

Nacionālais botāniskais dārzs Salaspilī ir dibināts 1956. gadā, tomēr tā pirmsākumi meklējami jau 18. gadsimtā. 1836. gadā kāds uzņēmīgs dārznieks Kristiāns Vilhelms Šohs izveidoja dārzkopības firmu “C. W. Schoch” ar sēklu tirgotavu Rīgā un stādaudzētavām Ganību dambī. Paplašinoties Rīgas ostai, to 1898. gadā pārcēla uz Salaspili, kur mūsdienās atrodas Nacionālais botāniskais dārzs.

Pirms I pasaules kara Salaspils kokaudzētava katru gadu pārdeva 50 līdz 60 tūkstošus augļu koku un vēl vairāk krāšņumaugu gan Latvijā, gan Krievijas Eiropas daļā. Neatkarīgās Latvijas laikā gan platības, gan augu daudzveidības ziņā Salaspilī bija lielākā kokaudzētava Baltijas valstīs.

1944. gadā stādaudzētavu nacionalizēja un izveidoja Valsts Augļu koku un ogulāju izmēģinājumu audzētavu. 1947. gadā to pārdevēja par Dārzkopības izmēģinājumu staciju. Tomēr, lai kādas bija pārmaiņas nosaukumos, te, balstoties uz Šoha dārzu bagātīgo pieredzi, plaši audzēja augļu kokus, ogulājus un krāšņumaugus.

1956. gada 1. septembrī ievērojami

tā laika Latvijas zinātnieki panāca, ka audzētava kļūst par Zinātņu akadēmijas botānisko dārzu. Par tā pamatu kalpoja audzētavu bagātās augu kolekcijas (vairāk nekā 2000 augu dažādību). Kopējā dārza platība tolaik bija 198 ha (šobrīd - 126 ha).

Latvijai atgūstot neatkarību, 1992. gadā dārzs ieguva Nacionālā botāniskā dārza statusu, ar likumu atzīstot to par valsts nozīmes izglītības, kultūras un zinātnes objektu.

Botāniskā dārza lepnums – oranžērija, kas apmeklētājiem durvis vērusi pavisam nesen. Līdz tam visi tropiskie augi atradās lielā saspīestībā un novecojušās telpās, kas liedza apmeklētājiem tos apskatīt visā krāšņumā.

Kā pastāstīja gides, oranžērijas kolekcijas sāka veidot 1956. gadā, tajās aplūkojami apmēram 1700 augu taksoni no visiem kontinentiem, izņemot Antarktīdu. Iespaidīga ir sukulentu kolekcija, kurā ietilpst agaves, kaktusi un alvejas. Īpaši var izcelt kaktusu kolekciju, kurā ietilps vairāk nekā 500 dažādību – atšķirīgas formas, nokrāsas, durstīguma pakāpes, tāpat izstiepti vai apaļi, ložņājoši vai krāšņi ziedoši. Iespējams, tieši kaktusu kolekciju var nosaukt par dabas paradoksālās daudzveidības īsāko konspektu. Sīkstie, paviršam vērotājam gandrīz vienādie augi uzzied neticami trauslos un skaistos ziedos, kuru krāsu palete pārspēj jebkura mākslinieka fantāziju.

Tropu augu kolekcija savā daudzveidībā atgādina zaļus džungļus – rūpīgi lolotie augi šeit aizņem katru brīvu sprīdi un dažkārt konkurē savā starpā par gaismu.

Apmeklētājiem pieejamas četras zāles – Sukulentu zāle, Siltā subtropu zāle,

Vesā subtropu zāle un Tropsu zāle.

Kokaugu apsākšanās, Kokaugu atjaunošanas un pavairošanas, Pelargoniju, Ciklamenu un argirantēmu, Gerberu, kā arī Savvaļas sīpolaugu zāle ir oficiāli apmeklētājiem slēgtās zāles un ieeja tajās ir liegta. Taču visus tur notiekošos darbus un galvenais – augus iespējams aplūkot savām acīm, jo visas oranžērijas zāles citu no citas atdala caurredzami stikli.

Apskatījuši augu skaistumu un izbaudījuši tropu gaisu, pamazām dodamies autobusa virzienā, pa ceļam vēl nedaudz uzkavējoties pie iespaidīgas dāliju domes, kur skatāmi vairāki simti skaisto ziedu šķirņu.

Ir pusdienlaiks, saule sāk sildīt arvien karstāk, un mēs dodamies tālāk. Nākamā pieturvietā – Daugavas muzejs Doles salā, kur ierodamies, pārbraukuši pāri Rīgas HES, kur notika ievērojami darbi dambja nostiprināšanā.

Daugavas muzejs dibināts 1969. gadā, bet apmeklētājiem atvērts kopš 1977. gada. Sākotnēji muzejs bija pazīstams kā Doles vēstures muzejs, bet ar 1993. gadu kā Daugavas muzejs.

Kā pastāstīja muzeja darbinieki, doma par Daugavas muzeja izveidošanu radās sakarā ar ielānotajiem Rīgas HES celtniecības darbiem. Pirms darbu veikšanas notika izrakumi topošajā ūdenskrātuves teritorijā. Rezultātā tika savākts bagāts arheoloģiskais materiāls, kas stāsta par notikumiem Daugavas krastos, sākot ar pirmo iedzīvotāju ienākšanu Latvijas teritorijā.

Daugavas muzejs atrodas Doles salas centrā Daugavas krastā iepretim Ķekavai novietotā Doles muižas apbūves kompleksa jaunajā kungu mājā. Muižas ēka celta 1898. gadā.

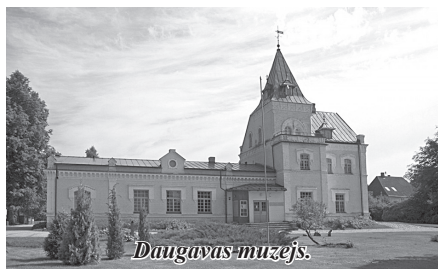
1920. gados muižas pilī tika iekārtota pamatskola, bet kopš 1954. gada – zvejnieku kolhoza klubs. 1977. gadā šajās telpās tika atklāts Daugavas muzejs.

Muzeja krājums veidojies, pievēršot galveno uzmanību Daugavas un tās apkārtnes vēsturei, sākot ar pirmo iedzīvotāju ienākšanu Latvijas teritorijā līdz pat mūsdienām. Vērtīgākās krājuma kolekcijas ir zvejas rīku kolekcija (parka ekspozīcijā atrodas unikāla lašu un nēģu taču konstrukcija), fotogrāfijas par Daugavas krastu ļaužu amatiem, pastkartes, etnogrāfiskie priekšmeti, kas liecina par iedzīvotāju dzīvesveidu Daugavas krastos.

Apmeklētājiem un interesentiem iespējams iepazīties arī ar cilvēka

Eksotisko augu apskate.

darbību un šīs darbības sekām un ietekmi uz upi, kas vēl nesen bija tās piekrastes iedzīvotāju galvenais peļņas avots. Muzeja ekspozīcijā aplūkojami zvejnieku, laivinieku un plostnieku amatrīki. Lai izmantotu upi savām vajadzībām, cilvēks ar savu darbību iejaucās upes dabiskajā plūdu. Pārceltuves, tilti un dambji bija senākās hidrotehniskās būves, kas savienoja Daugavas krastus. Kopš 20. gadsimta 30. gadiem Daugavas spēku sāka izmantot elektroenerģijas ieguvei. Un kopš tā laika būtiski izmainījās arī tās piekrastes iedzīvotāju dzīvesveids un ainava. Daugavas muzejā ir iespējams uzzināt, kāda izskatījās Latvijas lielākās upes ieleja pirms HES kaskādes izveidošanas, salīdzināt šīs dienas ainu ar pagātni.

2005. gadā arhitekta I. M. Janelis izstrādāja parka rekonstrukcijas plānu, un saskaņā ar šo projektu Daugavas muzeja darbinieki pakāpeniski veic parka labiekārtošanas darbus.

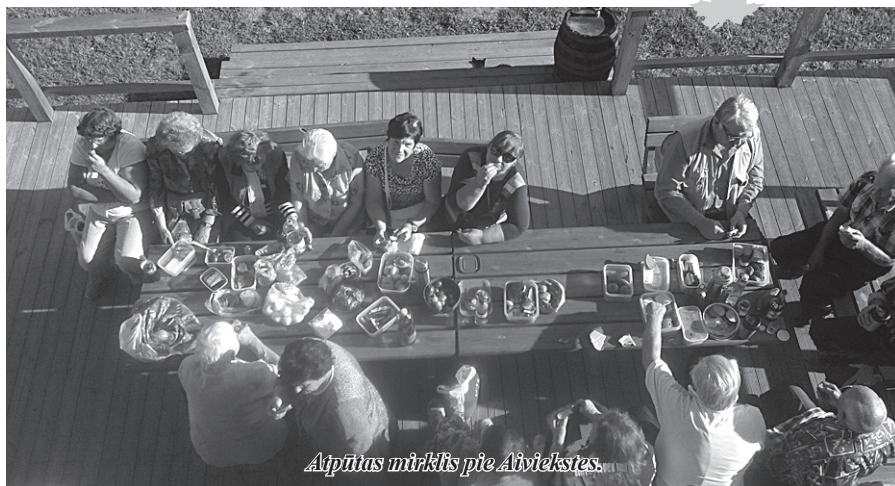
Atvadījušies no muzeja darbiniekiem,

Vizītkarte

Patīk tas, ko daru. Tā par savu izvēlēto nodarbi, saka Andis Galejs, kura darbošanos nevar neievērot. Ik pa laikam kaut kur parādās kāds jauns dīķis, ceļš vai vienkārši uzlabota ainava.

Kā pastāstīja z/s "Kalna Pakalnieši" saimnieks, nu jau būs 10 gadi, kā viņš pievērsies šim darbam. Dzīvē nācies apgūt daudz ko. Savulaik izmācījies par galdnieku, tad vēl apgūtas šofera, metinātāja, atslēdznieka, ekskavatorista un ceļu būves speciālista prasmes. Tas viss noder, jo strādā viens pats. Arī tehnika sava, parādā nevienam neesot. Galvenais darbs ir ekskavatoram, ar ko tiek rakti dīķi, labiekārtotas teritorijas, līdzināts reljefs, būvēti ceļi. Vēl Anda pārziņā ir bokats, kas paredzēts mazākiem darbiem – seguma sagatavošanai, pagalmu sakārtošanai, zālienu uzlabošanai.

Par darba trūkumu Andis nesūdzas. Līdz ziemei viss jau saplānots. Ziemā jāremontē tehnika un jāatpūšas. Ir strādāts daudzajos objektos tuvāk apkārtnē

nedaudz saules nogurdināti, pamazām sākam mājupceļu. Uz brīdi piestājam "Liepkalnos", lai iegādātos kaut ko no viņu bagātīgā maizes sortimenta.

Ir jau krietna pēcpusdiena, kad ierodamies Aiviekstes pagasta Krievciemā, kur atrodas SIA "Ecos" alus darītava. Tur top gaišais un tumšais alus ar nosaukumu "Bursh".

Tā kā noteikumi aizliedz nepiederošām personām atrasties ražošanas telpās, alus darītavas tapšanas vēsturi un ieskatu ražošanas procesā gūstam no nelielas videofilmas. Filmu skatoties, uzzinām, ka šī ir viena no divām alus darītavām Latvijā, kurā vārīšanas procesā izmanto malkas krāsni, turklāt arī izejvielas

tiek izmantotas tikai dabīgās, kas ir priekšnoteikums dzīvā alus iegūšanai. Brūzis Krievciemā ierīkots, sadarbojoties ar Lauku atbalsta dienestu un piesaistot Eiropas Savienības fondu līdzekļus. Iekārtas pirktas tepat Latvijā, Saldū, taču izejvielas – ārvalstīs. Kā pastāstīja uzņēmuma īpašnieki, mēnesī brūzī saražo sešas līdz astoņas tonnas alus. Gaišā alus tapšanas process ilgst 30 dienas, savukārt tumšais alus lietošanai gatavs ir pēc ievērojami lielāka laika.

Nodegustējuši alu un vēl mirkli pakavējušies Aiviekstes krastā, ar jauniem iespaidiem un atziņām par redzēto dodamies mājup.

Valdas K. teksts un foto

Darbs, kas priecē

un pabūts arī krietni tālu – pierobežā Zilupē. Uz jautājumu, kāpēc tik tālu, Andis atbild, ka atsauksmes acīmredzot nākušas pēc padarītajiem darbiem. Kāds vienkārši bija ieteicis tieši viņu.

Anda darba kvalitātes vērtējumam

varam tikai pievienoties, jo viss tiek izdarīts patiešām labi. Atliek tikai novēlēt, lai līdz salam izdodas izdarīt visu, kas saplānots, un ziemas sezonā varētu labi atpūsties.

Valdas K. teksts un foto

Fotoreportāža

Vasaras sākums jauniešu deju kolektīvam "Resgaļi" nāca ar patīkamu ziņu – saņēmām ielūgumu piedalīties starptautiskajā folkloras festivālā "Marjamaa Folk", kas šajā Igaunijas pilsētā notika jau 10. reizi. Ilgi nedomājot, piekritām šim ielūgumam un sākām gatavot koncertprogrammu, jo festivāla grafiks bija saplānots ļoti saspringts. Viegli nebija, festivāla dienas nelutināja ar laika apstākļiem, bet prieks par iespēju piedalīties visiem bija liels. "Sarkanu Ziņu" lasītājiem piedāvājam nelielu ieskatu kolektīva dienasgrāmatā.

Trešdiena, 29. jūlijs

Ceļa remontu un daudzo luksoforu dēļ, braucot uz Igauniju, mēģinājumu sarīkojām degvielas uzpildes stacijā. Uz festivāla atklāšanas koncertu paspējām laikā. Lai gan pirmā uzstāšanās neizpalika bez lietus, skatītāji silti sagaidīja deju grupas no Itālijas, Kipras, Slovākijas, kā arī mūs.

Ceturtdiena, 30. jūlijs

Ar 30 minūšu koncertprogrammu

uzstājāmie pansionātā Kivi-Vigalā un Parnu-Jaagupi kultūras namā. Starp koncertiem apmeklējām brīvdabas muzeju.

Piektdiena, 31. jūlijs

1. Koncerts Raplas pansionātā.

2. Koncerts atpūtas bāzē netālu no Marjamas.

3. Koncerts Marjamā.

Visus trīs vakarus Marjamas kultūras namā mācījām igauņiem un viesiem latviešu tautas dejas.

Sestdiena, 1. augusts

Piedalījāmie sporta spēlēs, kur starp 6 komandām ar nelielu pārsvaru izcīnījām 1. vietu.

Jau vairākus gadus festivāla tradīcija ir igauņu dejas "Reilenders" konkurss, kurā piedalās viens vai vairāki pāri ar savu horeogrāfiju un oriģināliem tērpiem, dejojot pa ceļu skatītājiem un žūrijai. Šajā konkursā mēs piedalījāmie ar 2 komandām, un mūsu 2. komanda 3 pāru sastāvā

ieguva 1. vietu.

Festivāla noslēgumā bija gājiens uz estrādi, kuru pavadīja ugunsdzēsēju ekipāža ar sirēnām, kam sekoja koncerts ar pašmāju deju kolektīviem un viesiem. Vakārā noslēgumā balle un ugunošana.

Svētdiena, 2. augusts

Pēc grūtām, bet jaunās pieredzes un pozitīvām emocijām pārpildītām dienām atgriezāmie mājās.

Inga Pujate,

deju kolektīva "Resgaļi" vadītāja

Foto no kolektīva arhīva

Festivāla noslēguma koncerts no puina lidojuma.

1.rindā no kreisās: Eva Ezeraša, Madāra Skurule, Megija Pērkone, Lauma Vilkaite, Ance Siminiece, Šimona Ponomarenko, Agija Pujate, Klīnta Galeja, Līga Jurevica.

2.rindā no kreisās: Mārtiņš Stalbovs, Jānis Kļaviņš, Nīks Kampe, Armands Ūdris, Uvis Strekalovs, Dairis Svārpstons, Klāvs Sveķis, Armands Avotiņš, Vairis Skurulis. Fotogrāfe – kolektīva vadītāja Inga Pujate.

Kaut kur pa ceļam.

"Resgaļi" festivāla atklāšanas koncertā.

"Reilendera" sacensības pilsētas ielās.

Koncerti pansionātā un atpūtas bāzē.

Sadarbība

“Piņģerota” ciemošanās Lotes zemē

Jūlija beigās Sarkaņu amatierteātris pēc igauņu draugu – Maetaguses pagasta Kiiklas teātra – ielūguma devās ceļojumā uz Igauniju. Ceļojuma mērķis – lugas “Brēmenes muzikanti” izrāde “Lotes zemē” – lielākajā bērnu atrakciju parkā Baltijas valstīs. Kā vēlāk uzzinājām, uzstāties šeit tiek aicināti Igaunijā populāri mākslinieki, tāpēc bijām priecīgi un jutāmies nedaudz pagodināti, ka pēc igauņu draugu ieteikuma parka pasākumu organizatori mums šo iespēju deva.

Par atrakciju parku un tā piedāvātajām iespējām bijām tikai dzirdējuši vai informāciju ieguvuši no interneta resursiem. Iepriekš neviens no mūsu teātra spēlētājiem tur nebija bijis. Zinājām tikai to, ka tas atvērts pagājušā gada vasarā un izveidots pēc igauņu Janno Peldmā un Heiki Ernita pilnmetrāžas animācijas filmas “Lote no Izgudrotāju ciema” sižeta. Šī filma guvusi milzu popularitāti 2007. gadā, kad Latvijas studijā “Rija” sadarbībā ar Igaunijas “Eesti Joonisfilm” tapusi filma iznāca uz ekrāniem. Vēlāk sekoja otra animācija filma – “Lote un Mēness akmens noslēpums”.

Parks aizņem 20 h platību un atrodas jūras krastā - septiņu kilometru attālumā no Pērnavas. Projekta izveidošanas izmaksas sastādīja deviņus miljonus eiro, no kuriem daļa naudas nākusi no Eiropas Savienības, bet daļa - projekta partneru, privāto investoru un Lotes tēla radītāju privātajiem līdzekļiem. Kā uzzinājām no parka darbiniekiem, 2015. gada vasarā ik dienas parku apmeklēja no 1000 līdz 3000 apmeklētāju, atkarībā no laika apstākļiem.

“Lotes zemē” īstenots gandrīz viss

no tā, kas redzams tik populārajā animācijas filmā “Lote no Izgudrotāju ciema”. Visi filmā redzami izgudrojumi ir reāli uztaisīti, un bērni tos var izmēģināt un lietot. “Lotes zemē” uzbūvētas 11 reāla izmēra mājas un vairāk nekā 100 dažādas atrakcijas. Lotes mājā vien var ieiet vairāk nekā 100 cilvēki. Tiesa gan, biļetes cena mums likās ļoti liela.

Dienas biļete ieejai parkā maksā 17 eiro (no trīs gadu vecuma). Ģimenēm ar trim un vairāk bērniem – atlaide. Nopērkot ieejas biļeti, parka apmeklētāju rīcībā ir viss parks. Par atsevišķām atrakcijām jāmaksā vairs nav. Pavisam mazajiem parka apmeklētājiem un viņu māmiņām izbūvēta atsevišķa labiekārtota atpūtas māja. Filmā redzamās sivēnu mammas apartamentos darbojas medpunkts, ja kādam no viesiem nepieciešama palīdzība. Visi parka darbinieki izgājuši īpašas medicīniskās palīdzības apmācības.

Parkā katru dienu darbojas 15 profesionāli aktieri, kas lieliski iejutušies multfilmas varoņu lomā. Mušas Rutas lomā sastapām latviešu meiteni Agru, kas šeit strādā, zina igauņu valodu un mums lieliski palīdzēja komunicēt ar parka personālu, gatavojoties izrādei.

Bijām nedaudz pārsteigti, ka, neņemot vērā augstās ieejas biļešu cenas, parka apmeklētāju skaits bija milzīgs.

Atraktivu parku iepazīstot.

Apmeklētāju vidū sastapām ļoti daudz latviešu.

Atpūtas un atrakciju parkam piesaistīti vairāki lieli partneri, kas tādējādi ieguvuši tiesības izmantot savai produkcijai Lotes vārdu. Tie ir “Rīgas Piena kombināts” un tā zīmols “Kārums”, uzņēmums “Latvenergo”, kas apgādās Lotes zemi ar zaļo enerģiju, un Igaunijas uzņēmums “Saku”, kas tirgū ienācis ar Lotes šokolādi un limonādi.

Pavisam līdz šim izdotas vairāk nekā 400 licences dažādu priekšmetu ražošanai ar Lotes vārdu. Dažādas preces ar Lotes vārdu varēja iegādāties parka teritorijas veikaliņā.

Diena, kad uzstājamies, bija lietaina. Mūsu izrādes laikā lietus bija īpaši spēcīgs. Tā kā gan aktieru spēles vieta, gan skatītāju zona atradās zem jumta, tad viss notika, kā iecerēts. Mūsu izrādi noskatījās ļoti kupls skatītāju pulks, un mēs izpelnījāmies skaļus aplausus. Bērnu uzmanību piesaistīja skaistie tērpi, un tā kā paši parka izrāžu projektu vadītāja tulkoja izrādes darbību igauņu valodā, darbība, kas notika uz skatuves, bija ļoti saprotama.

Brauciena laikā nelielu atpūtas laiku pavadījām Pērnavas pludmalē, kas pieejama atpūtniekiem un ir smilšaina un skaista, jo pārējo krasta daļu aizņem lielas joslas ar randu pļāvām, kur aug meldri un kur neko nevar iekārtot. Te nu var teikt, ka Latvijā Baltijas jūra mūs lutina ar savu smilšaino un skaisto piekrasti. Laiks kaimiņu zemē pagāja nemanot. Pagasta teātra vēsturē tas tiks ierakstīts kā jauks mirklis, kas pavadīts kopā ar draugiem un iespēju uzstāties lielākajā atrakciju parkā Baltijā.

Kopā ar teātri kaimiņzemē ciemojās

Valda K.

Aigara Krīgerta foto

Pēc izrādes kopā ar vietējo Mušu Rutu, latviešu meiteni Agru.

Jaunumi bibliotēkās “Bērnu, jauniešu, vecāku žūrija 2015” Sarkaņos

Sarkaņu bibliotēka jau septīto gadu piedalās Latvijas lasīšanas veicināšanas programmā „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija”. Tā ir valsts atbalstīta Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bērnu literatūras centra iniciatīva. Aizvadītajos gados, sadarbojoties ar Sarkaņu skolas pedagogiem, tika iesaistīti aptuveni 40 lasītāji.

Šogad kolekcijas grāmatas attiecīgajai vecuma grupai lasa un vērtē 22 dalībnieki, no kuriem pieci ir pieaugušie. Arī jauni interesenti vēl var paspēt iesaistīties. Lasīšanas maratons sākas pavasarī un ilgst līdz decembra beigām, katrs lasa savas vecumgrupas 6 grāmatas (drīkst arī brīvi izvēlēties grāmatas no visas kolekcijas) un uzraksta par labāko grāmatu novērtējumu elektroniskajā anketā (parasti to dara bibliotēkā uz vietas, lai vienlaicīgi varam sastādīt Sarkaņu bibliotēkas ekspertu visaugstāk novērtēto grāmatu sarakstu). Anketas nonāk Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bērnu literatūras centrā. Tur saskaita atbildes, analizē un veido topu par populārākajām grāmatām, ko paziņo Lielajos lasīšanas svētkos.

Kad lasīšana būs paveikta, katrs eksperts saņems atslēgas piekariņu ar lukturīti.

Šī projekta ietvaros ar pagasta atbalstu katru gadu Sarkaņu bibliotēka grāmatu ekspertiem organizē ekskursiju.

Šogad, 28. augustā, braucām uz Valmieru – vizinājāmie ar Gaujas

ūdens tramvaju, apmeklējām Rūjienas saldējuma ražotni un Beverīnas koka skulptūru parku.

Bērniem lielāks stimuls lasīt rodas tad, ja arī mamma vai tētis to dara. Ja vecāki nelasa, tad arī bērns ņems piemēru no vecākiem un nelsās. Labas prakses piemēri rāda to, ka jau no dzimšanas vecākiem būtu jālasa bērniem priekšā grāmatas, jāatrod laiks, ko pavadīt kopā ar bērnu un grāmatu. Laikam ejot, bērnus grāmata ieinteresēs un viņi lasīs. Ja ikdienā viņiem blakus nebūs atbalsts šai nodarbei, tad lasīt prieks ātri zudīs. Te ir novērojama atgriezeniskā saite – mamma lasa bērnam grāmatu jau kopš dzimšanas, bērns lasa grāmatas lellēm, kad bērns kļūst pieaudzis un ir jau pieaugušais, viņš lasīs grāmatas saviem bērniem. Lasītprasme un draudzība ar grāmatu ir svarīga iespēja. Un mēs palīdzam saviem bērniem to atklāt un izmantot viņa nākotnes labā. Daži vecāki atzina, ka, pateicoties savam bērnam un viņa ieteikumam iesaistīties lasīšanas veicināšanas programmas “Bērnu un jauniešu žūrija” Vecāku žūrijā, viņi atkal atsāka lasīt. Ja jau bērns ir tas, kurš ieteicis savai mammai vai tētim iesaistīties Vecāku žūrijā, tad viņš vēlas, lai visi kopā iesaistītos žūrijā un kopā lasītu un apspriestu grāmatas.

Vecāku žūrijas mērķis nav lasīt jebkuru grāmatu, bet gan konkrētu grāmatu kolekciju. Vecāku žūrijas grāmatu kolekcijas sastādītāji izvēlējās grāmatas

pēc šādiem kritērijiem:

1) daiļliteratūras grāmatas, kas stāsta par attieksmi pret bērniem;

2) grāmatas, kurās ietvertas pedagoģiskas atziņas, kas mudina respektēt bērna iekšējo pasauli un sniedz padomu, kā pārvarēt „augšanas grūtības”, rosina sabiedrībā diskusijas par attieksmes maiņu pret bērniem, stiprina ģimenes vērtības;

3) gan tulkotās, gan oriģinālliteratūras grāmatas, kas aplūko lasīšanas fenomenu kā personības tapšanas instrumentu.

Svarīgi, lai vecāki ne tikai no lasīšanas gūst prieku, bet arī, lai uzzina par problēmām, ar kurām saskaras bērni, ģimenes savstarpējām attiecībām un to, kā izprast bērnu.

Vecāku žūrijā ietilpst šādas grāmatas:

• Māris Bērziņš. **Svina garša** – Rīga: Dienas Grāmata, 2015.

• Rīka Pulkinena. **Patiesība** – Rīga: Mansards, 2014.

• Inga Gaile. **Vai otrā grupa mani dzird?**: dzejoļi ģimenēm ar bērniem – Rīga: liels un mazs, 2014.

• Daina Tabūna. **Pirmā reize** – Rīga: Mansards, 2014.

Papildu šīm grāmatām pieaugušie var lasīt kādu no bērnu un jauniešu žūrijas piedāvātajām grāmatām, lai kopā ar bērnu pavadītu kopā vairāk laika un pārrunātu izlasīto grāmatu.

Lai arī gaidīti bibliotēkā!

Irina Bačuka, Sarkaņu pagasta bibliotēkas vadītāja

Lekciju cikls – LATVJU ZĪMES UN RAKSTI. MŪSDIENĪGS PIELIETOJUMS

*Rakstītāja man' māsiņa,
Nerakstīta nevalkāja.*

Mērķis: Latvju zīmju apzināšana Vidzemes etnogrāfijā un arheoloģijā Latvijas un pasaules tautu kontekstā. Gūt prasmes rakstu mūsdienīgā pielietojumā. Raksts – rakstīt. Raksts – informācijas nesējs. Prasme saglabāt tīrās vērtības un nodot nākamajām paaudzēm.

Šobrīd interese par latvju rakstiem ir pieaugusi. Tos savos darbos plaši izmanto ne vien tautas mākslas meistari, bet arī amatnieki, dizaineri un mākslinieki. Liela vērtība ir ikviens zinošs šo darbu skatītājs, lietotājs un radītājs.

Četrās nodarbībās lektore – mg.art.,

tekstilmāksliniece Baiba Vaivare interesentiem piedāvās ieskatu latvju rakstos. To salīdzinājums ar citu pasaules tautu rakstiem, rodot līdzīgu un atšķirīgu. Zīmes Vidzemes etnogrāfijā, arheoloģijā Latvijas un pasaules tautu kontekstā. Praktiskajās nodarbībās skiču un spiedoga veidošana, linogriezumu izgatavošana, to pielietojums tekstildarbos. Šablonu un individuālu tekstildarbu izgatavošana.

Vienas nodarbības ilgums – 5 akadēmiskās stundas. Kafijas pauze. Nodarbības pirmajā daļā lekcija, otrajā – praktiskās nodarbības. Materiāli praktiskajām nodarbībām jāpērk pašiem.

Projekta nobeigumā Sarkaņu bib-

liotēkā tiks iekārtota dalībnieku izgatavoto tekstildarbu izstāde ar mērķi popularizēt apzināto kultūrmantojumu.

Pasākumu rīko Sarkaņu pagasta bibliotēka, atbalsta Valsts Kultūrkapitāla fonds un Vidzemes plānošanas reģions.

Norises laiks:

1. nodarbība jau notika 26. septembrī.

2. nodarbība - 03.10. plkst. 10:00

3. nodarbība - 10.10. plkst. 10:00

4. nodarbība - 31.10. plkst. 10:00

Vieta: Sarkaņi, Sarkaņu pagastā, Madonas novadā.

Ieeja – BEZ MAKSAS

Informācijai telefons – 26210523,

e-pasts: sarkanubiblioteka@inbox.lv

Rudens grāmatu klāsts Biksēres bibliotēkā

"Nāk rudentīņ'is, kā tanī senā dziesmā..." Nu gluži kā dziesmā arī Dabas māte pamazām sāk iekrāsot Biksēres parka lepnās liepas gan sarkanās, gan zeltaini brūnās un zaļganīgās nokrāsās, kuras kopumā veido rudens krāsu bagātīgo paleti visā dabā. Arī Biksēres bibliotēkā ir ienācis bagātīgs rudens jaunāko grāmatu klāsts, kurš izpatiks lasītāju dažādām gaumēm un interesēm. Lai raisītu interesi un intrigu, nelielam ieskatam pastāstīšu par dažām spilgtākajām grāmatām.

Apgāds "Zvaigzne ABC" ir laidis klajā grāmatu – Anita Amirrezvani **"Saulei līdzīgā"**, kas ir stāsts par varu, uzticību, intrigām un mīlestību 16. gadsimta Irānas galmā.

Rakstniece Anita Amirrezvani radījusi krāšņu teiksmu par uzticību un nodevību, mīlestību un kaislību, kāda var uzplaukt vien pils mūru iekšienē. Tās varoņi ir pasakainas personības - drošsirdīgi un dedzīgi vīrieši, skaistas un gudras sievietes, kas noraida vai pieņem savu likteni spēlē, kurā piedalās tie, kas alkst varas.

Mazākajiem lasītājiem tiek piedāvāta jauna enciklopēdija **"Kāpēc?"**. Šajā enciklopēdijā ir dotas atbildes uz neskaitāmiem **kāpēc?** Brīnišķīgie zīmējumi un vienkāršie paskaidrojumi palīdzēs ikvienam bērnam saistošā veidā iepazīt mūsu pasauli.

Sēņot un ogot mīļotājiem tiek piedāvāta grāmata **"Meža veltes veselībai un uzturam"**. Grāmatā aprakstīti Latvijas mežos, pļāvās un purvos sastopamie augi un to augļu ienākšanās laiks, pastāstīts, kā tos pareizi ievākt, sagatavot un izmantot gan tautas medicīnā, gan arī vērtīgu pārtikas krājumu gatavošanai.

Būvdarbu darītājiem tiek piedāvāta Jāņa Graba grāmata **"Dzīvojamās ēkas pārbūve"**, kurā aprakstīti ēkas paplašināšanas varianti, aplūkota atsevišķu ēkas telpu pārplānošana. Autors sniedz noderīgus padomus, kā izbūvēt piebūves pamatus, sienas, starpsienas,

koka kāpnes, uzstādīt logus, durvis, izveidot jumta segumu un veikt būves ārējo apdari. Aprakstīta arī bēniņu izbūve, kā arī citi darbi, kas saistīti ar ēkas pārbūvi un piebūvi.

Māras Svīres grāmata **"Vasaras kalnā"** ir neparasta grāmata. Tās pamatā Latvijas liliju meistara Jāņa Vasarieša atmiņas par aizrautīgiem, arī traģiskiem, enerģiskiem, radošu ideju un optimism bagātiem gadiem, kas nu jau sniedzas pāri deviņiem gadu desmitiem. Jāņa Vasarieša dzīvē gana daudz piedzīvojumu, amizantu notikumu un dāsna sirds prieka, par ko sirmis kungs stāstījies ar lepmumu. Jānis Vasarietis nav dižena auguma vīrs, bet viņa dzīve ir diženu darbu pilna. It īpaši tas attiecas uz veikumu latviešu puķkopībā, kur viņa vārds jāieraksta ar zelta burtiem. Un tas nav pārspīlējums, bet tikai objektīvs ražena mūža novērtējums. Runājot par trim tautā mīlētām un cienītām puķu kultūrām – gladiolām, lilijām un dienzedēm – Jāņa paveiktais ir nepārvērtējams.

Detektīvromānu cienītājiem tiek piedāvāts jauns Jusi Adlera – Olsena romāns **"Lieta nr. 64"**. "Lieta nr. 64" ir ceturta grāmata sērijā par Q nodaļu un Karla Merka izmeklētājam lietām.

Jusi Adlers-Olsens (Jussi Adler-Olsen, dz. 1950), dāņu rakstnieks, kura radītie detektīvromāni par Q nodaļu kļuvi bestselleri daudzās pasaules valstīs un pārdoti vairāk nekā 10 miljonos eksemplāru. Rakstnieks saņēmis vairākas literārās balvas, tostarp prestižo Glass Key balvu (2010) un Haralda Mogensena balvu (2010).

1987. gads. Nete Rozena ir pārliecināta, ka visi pārdzīvojumi palikuši pagātnē. Viņai ir sirsniģi audžuvecāki un mīlošs vīrs, kas palīdz sākt jaunu dzīvi. Līdz kādu dienu uzrodas vīrs no pagātnes un draud izpostīt Netes laimi. Tomēr Nete neļaus sevi atkal ievilkāt šausmu murgā, viņa negrasās vēlreiz būt par upuri...

Plašu popularitāti ir guvusi apgāda "Zvaigzne ABC" klajā laistā grāmata Meiva Binčija **"Nedēļa viesu namā"**.

Stounbridža ir maza pilsētiņa Rietumīrijā, kur visi cits citu pazīst. Čikija Stāra, vīlusies mīlotajā vīrietī, pamet Ņujorku, atgriežas mājās un ļaujas savas dzīves lielākajam izaicinājumam – atjaunot māsu Šīdiju nolaisto namu. Lai gan satikušies šajā šķietami skarbahā nomalē, pirmie Stounhausas viesi, miera un viesmīlības apņēmī, ātri vien rod sirdsmieru un spēju paskaņties uz savām problēmām no malas. Varbūt Stounhausas sniedz ne vien atpūtu un mierinājumu, bet spēj piepildīt arī ikkatru kvēlākos sapņus.

Izdevniecība "Avots" laidusi klajā Riki Kerolas grāmatu **"Mājās gatavoti sieri"**, kurā ir 75 mājās gatavotu sieru receptes. Šī grāmata jāizlasa ikvienam, kuru interesē siera gatavošana. Grāmata atklāj sierdaru aroda noslēpumus un piedāvā milzum daudz informācijas iesācējiem.

Visbeidzot stāsti, kas sasilda sirdi un spēcina mātes garu. Katrai parastai mammai ir stāstāms kāds neparasts stāsts. Apkopojot šādus stāstus, apgāds "Zvaigzne ABC" piedāvā grāmatu **"Cāļa zupa mātes dvēselei"**, kura sniedz nenovērtējamu dāvanu – godina mātes sūtību.

Šajā krājumā iekļauti vairāki desmiti brīnišķīgu stāstu, daži jau tri dzejoļi, slepena vienošanās ar mazdēlu, humorpilna lūgšana Dievam un pat vējbaku dienasgrāmatas fragments. **Par ko tie vēsta?** Par bērniem – maziem, lieliem, saviem, svešiem, adoptētiem, nejauši iemīlētiem... Un par mātēm – laipnām, stingrām, mīlām, saprotošām, darbos iegrīmušām, smieklīgām, varonīgām... Grāmata ir laba dāvana ikvienai mātei.

Lai arī rudens tik tikko sācies un tā krāšņums vilināt vilina vairāk izbaudīt dabu, arī Biksēres bibliotēka laipni aicina ikkatru interesentu iegriezties bibliotēkā, lai izvēlētos sev tikamo grāmatu rudenīgajiem vakariem.

Didzis Akmentiņš,

Madonas novada Sarkanu pagasta Biksēres bibliotēkas vadītājs

Ekskursija grāmatu ekspertiem

Šajā piedzīvojumā mēs devāmies, pateicoties mūsu aktīvajai un visādi citādi atraktīvajai omei Līgai, kas mums ieteica Sarkanu bibliotēkā sākt lasīt grāmatas projektā „Bērnu, jauniešu, vecāku žūrija 2015”.

Tā kā man pašai patīk lasīt, daudz lasu arī bērniem. Tad nu šis bija lielisks iemesls doties ar dēliņu uz bibliotēku, lai ieradīnātu un ieinteresētu ņemt grāmatas no bibliotēkas un lasīt.

Jālasa bija gan dēliņam savā vecuma grupā, gan man pašai. Grāmatas dažādas. Dažas bija aizraujošas, ko lasījām ar interesi, citas ne tik ļoti. Pēc visu 6 grāmatu izlasīšanas jāsniedz savs vērtējums.

Vasaras izskaņā kā laba balva tika dāvāta ekskursija. Ekskursijā devāmies kopā ar pārējiem grāmatu draugiem, kas cītīgi visu vasaru bija lasījuši. Dēliņam

tas bija liels piedzīvojums.

Brauciena sākumā Valmierā mūs pa Gauju izvizināja ūdens tramvajs. Lieliskais kuģīša kapteinis mūs iepazīstināja ar Valmieras vēsturi. Uzzinājām patiešām interesantas lietas, kā, piemēram, teiku, ka Valmieras nosaukums cēlies no suņa vārda Valis, kuru saimnieks apsaucis „Vali mierā!”. Turklāt netālu no luterāņu baznīcas ir Titānika cienīgs skats uz Gauju.

Tālāk mūsu ceļš veda uz Rūjienas saldējuma ražotni, kur degustējām ļoooti daudz dažādu garšu šī aukstā garduma, tā ka pat vēderā vietīgas vairs nebija.

Vispārsteidzošākais bija pēdējais apmeklējums – Beverīnas parks. Izveidoti divi skulptūru labirinti. Vairāk nekā 300 no koka veidotu skulptūru “ar pipariņu” un 730 m garš labirints bezbailīgajiem. Te patiešām laba vieta

aktīvai atpūtai. Ārpus parka piedāvājumā arī batuti, šūpoles, spēles bērniem. Par šo pārsteigumu priecējās gan lieli, gan mazi. Jāteic atklāti, par šādu vietu Latvijā nebiju dzirdējusi. Saimnieks aiz bezdarbības, jo ziemā palicis bez darba, entuziasma pilns, sācis pamazām bērnu mazas spēles pārvērst iespaidīgās, kuras apmeklētājiem iespējams izmēģināt. Iesakau aizbraukt visiem. Pati ar ģimeni noteikti iegriezīšos tur vēlreiz.

Par visu šo piedzīvojumu, lasītprīeku un ekskursiju vissirsnīgākais paldies mīļākajai un labākajai bibliotekāritei Irēnai. Bez viņas labās sirds attieksmes mēs visu šo nebūtu redzējuši. Paldies!

Iedez arī tu savā sirdī lasītprīeku un ved arī tu savu mazo atvasīti ceļojumā pa grāmatu plauktiem! Tiekamies bibliotēkā!

Roberts Klāvs un Lauma Kubas
I. Bačukas foto

Svētku brīži

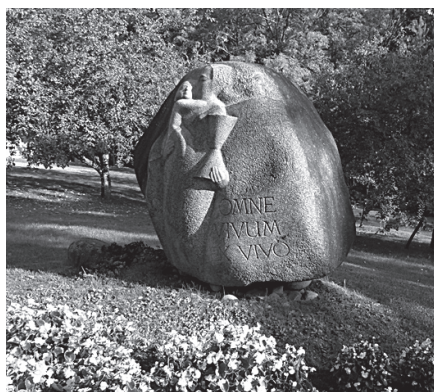
Tradicionāli augusta pēdējā sestdienā profesora A. Bieziņa muzejā “Jaundilmaņi” notika izcilajam novadniekam veltīta atceres pēcpusdiena. Kā ierasts, uz to pulcējās profesora ģimenes locekļi, līdzgaitnieki, tāpat arī vietējie interesenti. Šogad kuplā skaitā pasākumu apmeklēja Bērnu klīniskās universitātes slimnīcas māsiņas, jo

Atceres pēcpusdiena Aleksandra Bieziņa muzejā

muzejā tika atklāta un līdz decembrim apskatāma izstāde “Medicīnas māsa laiku lokos”, kas iepazīstina ar medicīnas māsas darba attīstību, tā būtu no senākiem laikiem līdz mūsdienām.

Pasākumā neiztika bez kāda atmiņu

vārda profesora piemiņai, kuram šogad apritēja 118. gadskārta. Klātesošos priecēja amatierētra “Piņģerots” aktieri Valentīna Gailīte un Edgars Janovskis ar muzikālu Alfrēda Putniņa dzejas uzvedumu “Es mīlestību izlūdzos”.

Valdas K. teksts,
Aivara Pureniņa foto

Viss notiek!

25. un 26. jūlijā deju kolektīvs “Senči” piedalījās starptautiskajā deju festivālā “Kam nav 100, tas var...”. 25. jūlijā vakarā Straupes estrādē sarkanieši koncertēja kopā ar senioru un

bērnu deju kolektīviem no Latvijas, Lietuvas, Igaunijas un Beļģijas, vienojoties kopīgā koncertā. 26. jūlijā “Senči” Cēsu pils parka estrādē piedalījās festivāla lielkoncertā, kas notika pilsētas svētku ietvaros.

1. augustā Biksērē notika Muižas svētki. Kaut arī ne visai silta, tomēr šī bija pirmā diena pēc ilgstoša lietus perioda. Paši mazākie pasākuma apmeklētāji varēja rotaļāties piepūšamajās atrakcijās. Muižas klēts pagrabos varēja apskatīt izstādes “Sarkaņu rokdarbu pulciņam 5 gadi” un Māras Drozdovas gleznas. Tāpat interesenti varēja noskatīties videofilmu, kas deva ieskatu 2015. gada Ugunsksulptūru festivāla norisē. Pie klēts ar “Dzeņu” dzīvnieku fermas mīļiem svētku dalībniekus iepazīstināja Undīne Krīgerte. Muzeja “Biksēres klēts” īpašnieks Andris Trečaks bija izveidojis izstādi “Sarkaņu pagasts dokumentos”.

Svētku noslēgumā estrādē bija iespēja noskatīties Praulienas pagasta Saikavas amatiereteātra izrādi “Blusas”, kas iestudēta pēc A. Vilka lugas motīviem. Izrādi kuplināja deju kolektīvs “Saikavieši” un jauniešu vokāli instrumentālais ansamblis.

Zaļumballē pēc izrādes spēlēja Madonas jauniešu grupa “Meln uz balta” un pašmāju grupa “Ķirmji”.

Rotaļu prieks pašiem mazākajiem.

Izstāde “Sarkaņu rokdarbu pulciņam 5 gadi”.

14. augustā folkloras kopa “Libe” “Kalnagravās” piedalījās Madonas un Vaijes (Vācija) 20 sadraudzības gadu jubilejas pasākumā. Pasākuma viesiem kolektīva dalībnieces sniedza nelielu koncertu, kā arī ikvienu aicināja izmēģināt savas spējas jautros latviskos dančos.

15. augustā Biksērē pie ezera notika 5. Madonas novada pašvaldības darbinieku sporta spēles, kuras sadarbībā ar novada sporta darba organizatoru Māri Gailumu rīkoja pagājušā gada sacensību uzvarētāji – Sarkaņu pagasta pārvalde. Sacensību veiksmīgu norisi nodrošināja tiesnešu brigāde Jāņa Sudāra vadībā. Šīs spēles no iepriekšējām atšķīrās ar to, ka tās notika sportam speciāli neiekārtotās būvēs, bet skaistā dabas stūrītī, kas apvienojumā ar brīnišķīgajiem laika apstākļiem sacensību dalībniekiem ļāva ne tikai piedalīties kādā sev atbilstošā sporta veidā, bet arī kopā ar draugiem un ģimenēm atpūsties pie ūdeņiem. Sarkaņu komanda šogad pati sacensībās nepiedalījās. Par uzvarētājiem kļuva Madonas komanda, aiz sevis atstājot Kalsnavas un Mētrienas komandas. Kā atzina novada sporta dzīves vadītājs, spēles noritēja raiti un tās bija lieliski

Viena no sacensību disciplīnām – airēšana.

Piepūšamās atrakcijas – gan jautrības stafetei, gan visiem, kas vēlējas tur parotaļāties.

Sacensību noslēgums – uzvarētāju apbalvošana.

noorganizētas. Par to vislielākais paldies visiem, visiem, kas pielika roku gan sakopšanas darbos, gan tehnisku jautājumu risināšanā, gan tiesnešiem, gan pavāriem par garšīgo zupu sacensību dalībniekiem.

23. augustā, Baltijas ceļa 26. gadadienā, pie Sarkaņu pagasta pārvaldes tika veidots ziedu paklājs. Tā idejas autore Valentīna Gailīte to bija iecerējusi kā tautisku jostu. Tai tika dots nosaukums "Liela, gara tēva josta". Materiāls – ziedi un augi baltā un sarkanīgā krāsā. Pateicoties radošajai grupai un dāsnajiem ziedu dāvinātājiem, ideju realizēt izdevās lieliski.

"Liela gara tēva josta".

18. septembrī "Kalnagravās" dzejas mīļotāji bija pulcējušies uz pasākumu, kurā bija iespēja iepazīties ar Jaungulbenes puses dzejnieci Inesi Toru. Kā pastāstīja pati Inese, ikdienā viņa ir audzinātāja bērnudārzā un dzeju sākusi rakstīt pirms 15 gadiem. Kopā ar viņu bija jaunās grāmatas "Mani un tavi dvēseļu spārni" fotogrāfiju autore Mirdza Ankupa no Lejasciema. Dziesmas ar Ineses Toras tekstiem izpildīja brīnišķīgās balss īpašniece, Lēdmanes tautas nama direktore Inese Nereta. Pasākuma vizuālo noformējumu veidoja beļavietes Solveigas Kļaviņas gleznas. Interesentiem bija iespēja iegādāties Vītola izdevniecības jaunākās grāmatas, ar kurām iepazīstināja tās redaktore Ilona Vītola. Laiks dzejas un mākslas noskaņās pagāja nemanot, un pozitīvās noskaņas mājup līdzī paņēma ikviens.

Dziesminiece Inese Nereta, gleznu autore Solveiga Kļaviņa, dzejniece Inese Torā.

26. septembrī Gaiziņa pusē notika tradicionālās Dzejas dienas, kuras jau daudz gadu garumā organizē brīvdienu mājas "Pelādes" saimnieks Rolands Ķemers. Daudzus gadus pasākumā piedalās arī Sarkaņu amatierteātris. Šogad sarkanieši pasākuma viesiem piedāvāja nelielu dzejas uzvedumu "Es mīlestību izlūdzu", kurā režisore Gunta Apele izmantojusi Alfrēda Putniņa dzeju. Dzeju lasīja Valentīna Gailīte. Dziedāja Edgars Janovskis, kas pats ir arī mūzikas autors. Vēl pasākumā piedalījās aktieris Mārtiņš Vilsons, dziesminieks Haralds

Valentīnas un Edgara priekšnesums.

Sīmanis, Jērcēnu dzejas teātris un Madonas dzejnieki Sarmīte Radiņa un Oļģerts Skuja.

Valdas K. teksts.
Autores, Ingas Bārbales, Didža Akmentiņa un Māra Gailuma foto

Afiša

"KALNAGRAVĀS"

3. oktobrī plkst. 22:00
uz dejām aicina

Māris Sloka un grupa "Klaidonis"
Ieejas maksa 4,00 eiro

17. oktobrī plkst. 22:00
ballīte kopā ar grupu "Brālīši"
Ieejas maksa 3,00 eiro
Oktobra jubilāriem ieeja brīva

31. oktobrī plkst. 15:00
AMATIERTĒTRU KOPĀSANĀKŠANAS SVĒTKI
PASAKU LUDZIŅU IESTUDĒJUMIEM
Vairāku stundu garumā jums būs iespēja noskatīties
vairākās izrādes
Ieejas maksa 2,00 eiro
Laipni aicināti lieli un mazi!
Programma tiek precizēta

31. oktobrī plkst. 22:00
uz dejām aicina
Grupa "Kompromiss"
Ieejas maksa 4,00 eiro

No 2. oktobra līdz 15. novembrim
Cesvaines kultūras nama mākslas studijas gleznu izstāde

3. oktobrī plkst. 18:00
svēcišu vakars
Sarkaņu kapos

Apsveikumi

Varavīksnes košās krāsas
Šodien katrā sirdī mīt,
Jo pie mums tu atnākusi
Esi, mazā dvēselīt!

Sveicam:

Danu Karpovu ar meitiņas Sabīnes
piedzimšanu 2015. gada 6. jūlijā;

Montu un Edgaru Rubeņus ar dēliņa Gabriela
piedzimšanu 2015. gada 17. augustā;

Indru Nīcinieci un Kasparu Rudzīti ar meitiņas Alises
piedzimšanu 2015. gada 1. septembrī;

Kristīni un Ingu Skrindas ar dēliņa Inga
piedzimšanu 2015. gada 2. septembrī;

Signi Mihejenko un Edgaru Rubeni ar dēliņa Roberta
piedzimšanu 2015. gada 15. septembrī.

Leonoru Raizi un Arvi Riekstu ar dēliņa Emīla
piedzimšanu 2015. gada 19. septembrī.

ieskanies...

ieskanies smieklos un nepalaid projām
dienu šo skanīgo līdzī vējam
ieskanies smieklos, ieskanies priekā
katrs brīdis lai neliekas lieks

mākoņu skrējienā brīvībā dzīvo
ieskanies mākoņos, ieskanies vējā
dienā šai plūstošā noturēs priekā
noturēs savā sirds desmitniekā

plūsti un nevairies
lidot pa vējam
mākoņu skrējienā
brīvā un spējā

dziedi šo dziesmu
skani no sirds
prieks tavs lai skanīgs
vēja
skrējieni
spirgts...

/I. Tora/

Sveicam nozīmīgās dzīves jubilejās
augusta, septembra un oktobra
jubilārus!

18 gadi
Ralfs Pāvilaits 05.09.
Santa Bēbre 24.09.
Vineta Bodniece 27.09.
Dinija Rāita Rubene 23.10.

50 gadi
Igors Driķis 15.08.
Elga Roziņa 28.08.
Jānis Degums 06.09.
Jānis Freijs 14.09.
Inese Gailīte 21.09.
Valentīna Gailīte 13.10.

55 gadi
Ēriks Stauža 13.08.
Dzintars Adamovičs 24.08.

60 gadi
Sarmīte Šņucīte 08.08.
Oļegs Čepuļskis 15.10.

65 gadi
Raja Rieba 26.08.
Juris Meļņiks 26.09.

70 gadi
Inija Maderniece 02.09.
Kārlis Ķirsons 08.09.

75 gadi
Jānis Szulgo 07.09.
Vilija Šņucīte 29.09.
Andris Dvēselītis 07.10.
Maiga Kampe 09.10.

80 gadi
Vizma Briede 01.10.
Irina Kovalevska 12.10.

90 gadi
Erna Ābrama 15.08.
Natālija Nagle 22.08.

Sēru vēsts

Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vēji šalkos un mierinās mūs,
Bet Tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.

Pa mūžības taku aizgājuši:

Vilnis Lībeks
(29.10.1945. - 06.07.2015.)

Anna Kargane
(05.08.1912. - 14.07.2015.)

Nadežda Čepuļska
(15.10.1957. - 06.08.2015.)

Jānis Šveics
(21.11.1936. - 08.08.2015.)

Intars Zvirgzdiņš
(30.01.1974. - 21.08.2015.)

Skaidrīte Kuba
(13.08.1930. - 22.08.2015.)

Pēteris Vidusts Miglons
(05.07.1932. - 24.08.2015.)

Ārija Saulīte
(22.02.1940. - 26.08.2015.)

Viesturs Alksnītis
(19.10.1952. - 11.09.2015.)

Māris Lindermanis
(21.07.1947. - 12.09.2015.)

Jānis Kampe
(17.03.1944. - 14.09.2015.)

Jānis Lukašuns
(01.05.1951. - 16.09.2015.)

Pēteris Pētersons
(31.01.1957. - 26.09.2015.)

Mare Mailīte
(12.04.1933. - 28.09.2015.)

SARKAŅU PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Sarkaņu pagasta pārvalde, Madonas novads
Izdevuma redaktore Valda Kļaviņa, tel 29424739, e-pasts: valda.kalnagravas@inbox.lv
Redkolēģija Inga Bārbale, Inese Sudāre, Andris Trečaks
Iespiests SIA "Erante", Madonā, Saieta lauk. 2.
Datortsalikums. Ofsetiespiedums.
Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild autors